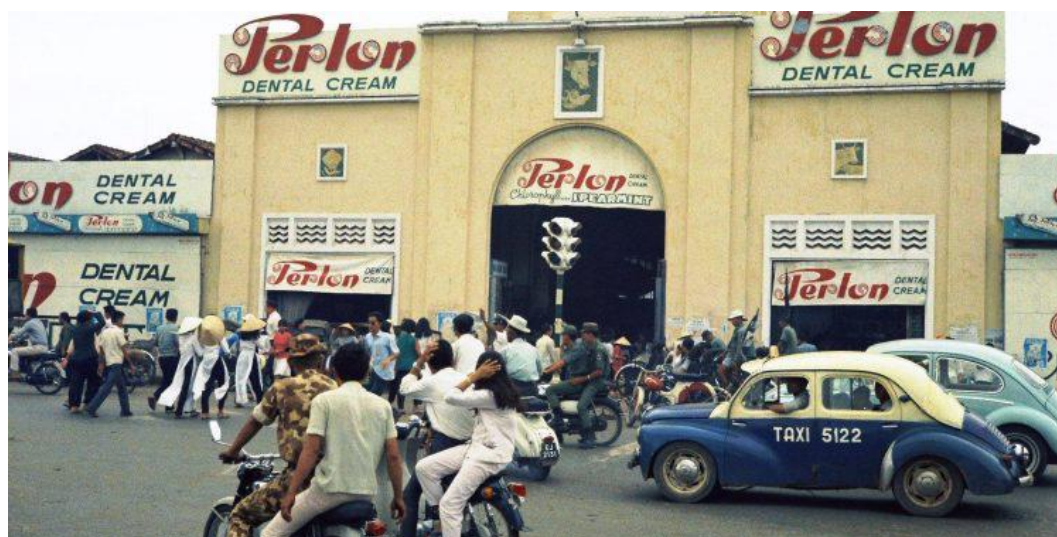

Sài Gòn về trong niềm nhớ

Theo Một Thế Giới

Những thị dân Saigon ngày xưa, hẳn ai cũng nhớ đến góc phố cũ khu Lê Thánh Tôn-Tự Do với quán cà phê Cái Chèo (La Pagode). Xích xuống phía dưới, trước nhà Hạ Nghị Viện, đối diện với khách sạn Continental là cà phê Givral... và rạp ciné Eden, bên kia đường Nguyễn Huệ là ciné Rex.

Quán cafe Cái Chèo

Những ngày cuối tuần, ngày lễ, tết khu vực đó thật rộn ràng, thanh niên nam nữ đưa nhau đi bát phở, vào thương xá mua quà tặng, ngắm hàng, ngồi cà phê nhìn chiều xuống chậm, đợi đèn đường bật lên sáng bừng những hàng me xanh ven đường và chắc chắn sẽ dẫn người yêu vào xem phim.

Những bộ phim chọn lọc, nhớ đời. Bây giờ thú rong chơi, bát phố ấy đâu còn nữa, những quán cà phê, rạp chiếu phim thừa ấy cũng đã mất dấu... chỉ còn hiện ra trong hồi tưởng của người Sài Gòn hoài cổ.

Rạp chớp bóng REX

Và xa hơn một chút, góc Pasteur-Lê Lợi là rạp ciné Casino Sài Gòn, một rạp hạng B thời đó nhưng đắt người yêu vào xem xuất tối, ngồi ở cánh gà A hoặc B trên lầu cũng khá tình tứ, lãng mạn. Bây giờ rạp Casino Sài Gòn mất tăm, chỗ đó người ta đang xây dựng công trình gì đó rất hoành tráng.

Rạp Casino

Nhớ nhất là con hẻm Casino sát bên rạp Casino dẫn vào khu ăn uống với đủ các món Nam-Bắc-Trung. Những thanh niên nam nữ đi từng nhóm, các cặp tình nhân thường vào đây. Bún chả, bánh tôm, phở... thứ gì cũng có, giá cả phù hợp với túi tiền học sinh, sinh viên.

Người ở Sài Gòn trước đây hầu như ai cũng biết 3 thương xá lớn nằm ngay trung tâm Q1, cũng có nghĩa là trung tâm Sài Gòn: thương xá Eden, góc đường Tự Do-Lê Lợi, trong Eden ngoài những quầy hàng cửa kính, bán những mặt hàng tiêu dùng sang trọng còn có rạp chiếu phim Eden, ngày đó là một trong những rạp chiếu phim sang trọng của Sài Gòn ngoài Rex, Đại Nam.

Thương xá Eden

Ngoài mặt tiền Eden, ngay góc đường Tự Do-Lê Lợi là quán cà phê sang trọng, nổi tiếng theo phong cách Pháp, nơi giới nhà báo nắm bắt tin tức, đó là quán cà phê Givral. Thương xá Eden, rạp chiếu phim Eden và quán cà phê Givral đã biến mất.

Ở góc Nguyễn Huệ-Lê Lợi, ngay vòng xoay có hồ nước là thương xá Tax. Khu thương xá này rộng lớn, bán nhiều mặt hàng tiêu dùng: kim khí điện máy, vải vóc, vàng...

Ở khu tứ giác đường Lê Lợi-Công Lý-Trương Công Định-Lê Thánh Tôn là thương xá Crystal Palace, ngoài tầng trệt còn mấy tầng lầu bên trên.

Ở tầng có quầy nhạc Phạm Mạnh Cương, quầy sách Tuổi Ngọc của Duyên Anh, phía dưới mặt tiền đường Lê Lợi-Trương Công Định có quầy nhạc Minh Phát, bên kia là quán cà phê Kim Sơn, nhà hàng Thanh Thế rất nổi tiếng vì giới văn nghệ sĩ thường la cà.

Thương xá Crystal Palace

Và đặc biệt ngay góc Lê Lợi-Trương Công Định có quầy sách báo rất hoành tráng của cô Nga, giới văn nghệ thường gọi là cô Nga ốm, vì cô nhỏ con, rất ốm và... móm duyên. Cô chủ quầy sách báo rất dễ thương, sẵn sàng cho mấy anh nhà thơ, nhà văn nghèo tới đọc cộp sách báo, thậm chí cho mượn tiền uống cà phê mà ít đòi. Bây giờ những góc phố này đã thay đổi hoàn toàn, người xưa ở Sài Gòn còn khó nhận ra

huống chi là khách vắng lai và người mới nhập cư làm dân Sài Gòn, đặc biệt là thế hệ trẻ sau năm 1975?

Bùng binh Quách Thị Trang trước cổng chính chợ Bến Thành không còn tồn tại để nhường chỗ cho nhà ga tàu điện ngầm. Chọn một di tích lịch sử, nét đặc trưng của Sài Gòn hay chọn một nhà ga cho thời kỳ phát triển kinh tế xã hội? Rõ ràng người ta đã chọn cái thứ hai.

Bùng binh Quách Thị Trang cũng như gần đó là thương xá Tax, trước đó nữa là thương xá Crystal Palace, thương xá Eden... đã đi vào quá khứ và sự quên lãng của thời gian.

Dẫu biết rằng xã hội luôn phát triển, tiến về phía trước, hôm qua đã là quá khứ, hiện tại không phải là ngày mai, và ngày mai sẽ là một tương lai phía trước nữa và không cái gì dừng lại ở một chỗ để ta chiêm ngưỡng, ngắm nghía với sự ích kỷ của trái tim, tâm hồn một người hoài niệm luôn yêu thương biết mấy Sài Gòn.

Dẫu cuộc đời có dâu biển, chỉ ít bóng dáng của những “ngôi thánh đường” kỷ niệm lịch sử hay văn hóa, hoặc nơi chốn rất tư của một lần hạnh ngộ, chia tay của tình yêu vẫn luôn được lưu giữ, tồn tại theo năm tháng, trong tâm khảm của một đời người. Huống chi đó là Sài Gòn, vốn được xem là Hòn ngọc Viễn đông không chỉ với người dân Sài Gòn, cho dù là người cố cựu với thành phố hay là khách vắng lai.

Thời gian trôi qua rất nhanh, mới đó mà đã hơn 40 năm, giống như một cái chớp mắt. Trong cái chớp mắt ngàn trùng ấy, những ngày này và nhiều năm sau nữa ngẫm lại, hỏi ai còn nhớ?

Nguồn: https://nhacxua.vn/sai-gon-ve-trong-niem-nho/?fbclid=IwAR0J8PIIKZp77JN Nhp0c5t47cIU8uMjZAggqI__ItwwJeLW58OEfmJd5uQY